WYDARZENIA

Niemożliwy horyzont – Ewa Doroszenko i Jacek Doroszenko

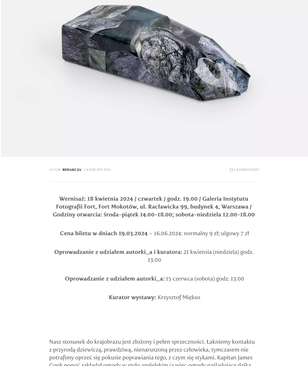

AUTOR: **REDAKCJA** | 13 MAJ 2025, 10:24 0 KOMENTARZY

Wernisaż: 18 kwietnia 2024 / czwartek | godz. 19.00 / Galeria Instytutu Fotografii Fort, Fort Mokotów, ul. Racławicka 99, budynek 6, Warszawa / Godziny otwarcia: środa–piątek 14.00–18.00; sobota–niedziela 12.00–18.00

Cena biletu w dniach 19.03.2024 – 16.06.2024: normalny 9 zł; ulgowy 7 zł

Oprowadzanie z udziałem autorki_a i kuratora: 21 kwietnia (niedziela) godz. 13:00

Oprowadzanie z udziałem autorki_a: 15 czerwca (sobota) godz. 13:00

Kurator wystawy: Krzysztof Miękus

Nasz stosunek do krajobrazu jest złożony i pełen sprzeczności. Łakniemy kontaktu z przyrodą dziewicząa, prawdziwą, nienaruszoną przez cywilizeka, tymczasem nie potrafimy oprzeć się pokusie poprawiania tego, z czym się stykami. Kapitan James Cook ponoć zakładał ogrody w stylu angielskim (a więc ogrody naśladujące dziką przyrodę) na każdej wyspie południowego Pacyfiku, do jakiej dobijał podczas swoich podróży pod koniec XVIII stulecia. Natrafiał na obszary prawdziwie nietknięte, lecz starał się je uczynić bardziej „naturalnymi", ale w zgodzie z własnymi przekonaniami o tym, jak przyroda wyglądać powinna.

Również dzisiaj, w dobie nadprodukcji fotografii, doświadczamy krajobrazu w sposób zaprogramowany. Widzimy zawsze tylko to, w co wierzymy (aby zaczytować tytuł świetnej książki Ereda Mortiza poświęconej). W „Niemożliwym horyzoncie" Ewa i Jacek Doroszenko ukazują najbardziej zaskakujący paradoks krajobrazu: fakt, że krajobraz jako taki nie istnieje. To, co istnieje, to pursky obserwacyjne, punkty perspektywiczne, z których nasze oczy stworzą swoiści przenieśniem w dwa wymiary tego, co istnieje w świecie trójwymiarowym. Gdy myślimy o Wielkim Kanionie, wodospadzie Iguaçu, fiordach Norwegii czy egipskich Sahary, nieuchronnie pamięć przywołuje nam konkretne zdjęcia wykonane z konkretnych miejsc o konkretnych porach.

Ewa Doroszenko, *Ghost Island*

Ewa Doroszenko, *Ghost Island*

Ewa i Jacek Doroszenko prowadzą grę z pojęciem krajobrazu, podejmując: coraz to inne jego aspekty. Punktem wyjścia stanowią dla nich słowa polskiego logika Alfreda Korzybskiego: mapa to nie terytorium, jorge Luis Borges pisał „W owym Cesarstwie Sztuka Kartografii osiągnęła taką doskonałość, że Mapa jednej tylko Prowincji zajmowała całe Miasto, a Mapa Cesarstwa całą prowincję. Z czasem te Niezmierne Mapy okazały się już niezadawalające i Kolegia Kartografów sporządziły Mapę Cesarstwa, która posiadała Rozmiar Cesarstwa i pokrywała się z nim w każdym Punkcie. Mniej Oddane Studiom Kartografii Następne Pokolenia doszły do wniosku, że ta obszerna Mapa jest Niesłyszana i nie bez Bezbożności oddały ją na Pastwę Słońca i Zim. Na Pustyniach Zachodu zachowały się rozczłonkowane Ruiny Mapy." Cesarstwo z opowiadania „O ścisłości w nauce" było ficzo, zmyślone. Nie są wszelako zmyślone zdjęcia satelitarne w mapach Google'a, które na poeste coraz precyzyjniej zaczynają się pokrywać z terytorium, lecz oferują doświadczenie krajobrazu w sposób rozczłonkowany, miejsko nieciągły, pozbawiony struktury. Nieciągłość, przerwanie spójności, dekonstrukcja struktury są też tym, czego dokonuje duet Doroszenko w swoich kolażach, obiektach, instalacjach i rendersach cyfrowych. Estetyka glitchu i generatywnej niedoskonałości wpisana zostaje w długą tradycję myślenia o krajobrazie jako pewnym fantazmacie, dla którego kategoriami organizacyjnymi są wzniosłość i malowniczość, a które do dziś kształtują nasze oczekiwania i wyobrażania o obcowaniu z naturą.

Jacek Doroszenko, *It is hard to find a polyphonic body*

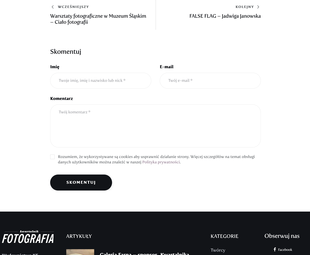

Ewa Doroszenko, *How to travel*

Ewa Doroszenko, *Impossible Territory*

Korzystając z popularnych gier komputerowych, przewodników turystycznych i innych internetowych źródeł, artyści sąsiadują bardzo powszechne w epoce cyfrowej marzenia o odpoczynku w idyllicznym krajobrazie. Przydają się różnorodnym krajobrazom w oparciu nie tylko o wizualne aspekty rzeczywistości, ale w równym stopniu artyści eksplorują pomijane zazwyczaj otoczenie dźwiękowe. W filmach prezentowanych na wystawie Ewa i Jacek Doroszenko wykorzystują nagrania terenowe jako podstawę polifonicznych kompozycji dźwiękowych, wprowadzają takie działanie performatywne umożliwiające wykorzystanie nakrów naturalnych krajobrazów jako systemów nośnej muzycznej. W instalacji dźwiękowej prezentują sposoby muzycznego odczytywania rytmów środowiskowego otoczenia dźwiękowego poprzez wzbudzanie i preparację materiałów syntetycznych.

Ewa Doroszenko – artystka intermedialna, doktor sztuk plastycznych, mieszka i pracuje w Warszawie. Absolwentka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2019 i 2024 oraz Miasta Torunia w dziedzinie sztuki w 2013 i 2011. Laureatka wielu międzynarodowych konkursów, m.in. Preview – Fait Gallery Brno 2016, Debuts 2018 – doc! photo magazine, Debut 2018 – Lithuanian Photographers Association oraz finalistka m.in. Wonderfelt International Photo Festival 2021, Rast Foto Fest 2021, International Festival of Photography FIF BH – Brazil 2020, Athens Digital Arts Festival 2020, GENERATE! Festival for Electronic Arts 2019, Dot Grief and the World Photography Organisation open call 2018, FILE Electronic Language International Festival São Paulo 2015, Biennale Sztuki Młodych Rybie Oko 2013, Konkursu Fundacji Grey House w Krakowie 2011. Wieloktorna uczestniczka międzynarodowych rezydencji artystycznych, m.in. Hangar Barcelona w Hiszpanii, Kunstnarhuset Messen Älvik w Norwegii, Atelierhaus Salzamt Linz w Austrii, The Island Residency Leftkada w Grecji, Pragovka Gallery Praga w Czechach, Klaipeda Culture Communication Center na Litwie, Petrohradska Kolektiv Prague w Czechach, Re_Act contemporary art laboratory w Portugalii. Swoje prace prezentowała na wielu wystawach indywidualnych, m.in. w Muzeum Współczesnym Wrocław, Fait Gallery w Brnie, Galerii Propaganda w Warszawie, Fundacji Rodziny Staraków w Warszawie, Kolonii Artystów w Galaktice, Galerii Sztuki Wozownia w Toruniu, Galerii Miejskiej bwa w Bydgoszczy, Pragovka Gallery w Pradze, Exp[e]rimel Gallery w Berlinie, Narodowym Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu, Foto Forum w Bolzano, Instytucie Polskim w Düsseldorfie.

https://ewa-doroszenko.com
https://www.instagram.com/ewadoroszenko

Jacek Doroszenko – artysta intermedialny badający relacje między dźwiękiem, obrazem i przestrzenią. Mieszka i tworzy w Warszawie i Krakowie. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, autor realizacji audiowizualnych, prac wideo, instalacji dźwiękowych i projektów internetowych. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego 2020, Miasta Krakowa w dziedzinie kultury w 2011 oraz wielokrotny uczestnik międzynarodowych rezydencji artystycznych, m.in. Hangar Barcelona w Hiszpanii, Kunstnarhuset Messen Älvik w Norwegii, Atelierhaus Salzamt Linz w Austrii, The Island Residency Leftkada w Grecji, Pragovka Gallery Praga w Czechach, Klaipeda Culture Communication Center na Litwie, Petrohradska Kolektiv Prague w Czechach. Prace prezentował na wielu wystawach indywidualnych, m.in. w Instytucie Polskim w Düsseldorfie, Foto Forum w Bolzano, Exp[e]rimel Gallery w Berlinie, Pragovka Gallery w Pradze, Narodowym Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu, Galerii Propaganda w Warszawie, Fundacji Rodziny Staraków w Warszawie, Kolonii Artystów w Galaktice, Galerii Sztuki Wozownia w Toruniu, Galerii Miejskiej bwa w Bydgoszczy, Audiovisuálne projekty prezentował w ramach m.in. The Wrong New Digital Art Biennale w Rio de Janeiro, FILE Electronic Language International Festival w Sao Paulo, Transmission Arts Festival w Australii, ISEA International Symposium on Electronic Art w Vancouver, Athens Digital Arts Festival, Future Places Festival w Porto, European Media Art Festival w Osnabrück, Performing Media Festival w South Bend, CoCart Festival CSW w Toruniu, Open-Source Art Festival w Sopocie, Mediations Biennale w Warszawie. Artysta działa również w obszarze muzyki i sztuki dźwięku. Jego kompozycje muzyczne zostały wydane w formie albumów w międzynarodowym zasięgu, m.in. Infinite Values, Time Released Sound w USA; Wide Grey, Eilean Records we Francji; Soundcreaming i Bodyfulness, Audiodub Records w Wielkiej Brytanii.

https://doroszenko.com
https://www.instagram.com/jacek.doroszenko

0

← WCZEŚNIEJSZY
Warsztaty fotograficzne w Muzeum Śląskim – Cuda fotografii

KOLEJNY →
FALSE FLAG – Jadwiga Janowska

Skomentuj

Imię

Twoje imię, proszę i nazwisko lub nick *

E-mail

Twój e-mail *

Komentarz

Twój komentarz *

Rozumiem, że wyświetlanie na cookies aby poprawić działanie strony. Więcej na ciasteczka na temat obsługi danych i ujednoliceniu można znaleźć w naszej Polityce prywatności.

SKOMENTUJ

Ta strona używa plików cookies. Dowiedz się więcej
Nasza strona wykorzystuje ciasteczka. Akceptacja Odrzucam